07/07/2022

Η αφοβία των μαρτύρων και ο φόβος του σημερινού ανθρώπου

/ Γνώμες

Του π. Ιωάννου Αν. Γκιάφη, Πολιτικού Επιστήμονος-Θεολόγου

Ένα από τα βασικά συναισθήματα του ανθρώπου είναι και αυτό του φόβου. Μόλις κάποιος συνειδητοποιεί ότι κινδυνεύει ή ότι απειλείται η ακεραιότητά του, αμέσως εκδηλώνει το συναίσθημα του φόβου. Πρόκειται, σύμφωνα με την επιστήμη της ψυχολογίας, για έναν προστατευτικό μηχανισμό του οργανισμού.

Δεν είναι παρά μια αμυντική αντίδραση του ατόμου, όταν διακυβεύεται η ίδια του η ζωή. Και πράγματι ο σημερινός άνθρωπος διαρκώς εμφορείται από το φοβικό

σύνδρομο είτε όσον αφορά το παρόν, είτε το άγνωστο μέλλον. Αγωνιά και αγχώνεται για την επίτευξη των παροντικών προσδοκιών του, αλλά και “χάνει τον ύπνο του” για την πραγμάτωση των μελλοντικών σχεδίων του. Το θλιβερό είναι ότι κυριευμένος απ’ τον φόβο φθάνει σε ανεξέλεγκτες καταστάσεις (ψυχασθένειες, αυτοκτονίες κ.ά.).

Συνεπώς η μη σωστή διαχείριση του φόβου μπορεί να οδηγήσει σε καταστρεπτικά αποτελέσματα την ανθρώπινη ύπαρξη.

Η Αγία μας Εκκλησία απέναντι σ' αυτό το "φοβικό σύνδρομο, έρχεται και μας αντιπροτείνει το αειθαλές παράδειγμα του "νέφους των μαρτύρων" της. Και ένα ζωντανό παράδειγμα αφοβίας και τόλμης ενώπιον σκληρών καταστάσεων, είναι και αυτό της αγίας μεγαλομάρτυρος Κυριακής(+7 Ιουλίου). Εξερευνώντας κανείς τον θεάρεστο βίο της, εύκολα θα θαυμάσει το γενναίο φρόνημά της μπροστά στα πολυώδυνα βασανιστήρια που υπέμεινε μέχρι το επίγειο τέλος της.

Παντού κυριαρχεί η αφοβία της, ως κύριο γνώρισμα του δυναμικού χαρακτήρα της, κάτι που δυστυχώς απουσιάζει από την εποχή μας! Χαρακτηριστικά ο ιερός συναξαριστής μας πληροφορεί πως αρνούμενη να νυμφευθεί έναν πλούσιο νέο ειδωλολάτρη, αμέσως από τον πατέρα του νέου καταγγέλθηκε μαζί με τους γονείς της (Δωρόθεο και Ευσεβεία) στον ηγεμόνα της περιοχής, ως χριστιανική οικογένεια.

Ο ηγεμόνας κατέβαλε πολλές προσπάθειες να την μεταπείσει να αλλαξοπιστήσει, όμως η πανέμορφη νύμφη του Χριστού, έμεινε αμετακίνητη στην πίστη της στο Νυμφίο της Εκκλησίας.
Δεν δίστασε να απαντήσει στον ηγεμόνα ότι: “Κανένα βασανιστήριο, όσο φρικτό κι αν είναι, δεν θα μπορέσει να χωρίσει την καρδιά μου από την αγάπη του Χριστού”.

Η αγία δεικνύει αγάπη χωρίς όρια! Η αγάπη της για τον Χριστό είναι σε υπερθετικό βαθμό. Εδώ ίσως φέρνει στη σκέψη μας τον απόστολο Παύλο, όταν μεταξύ των άλλων τονίζει στους Ρωμαίους: “τίς ἡμᾶς χωρίσει ἀπὸ τῆς ἀγάπης τοῦ Χριστοῦ; θλῖψις ἢ στενοχωρία ἢ διωγμὸς ἢ λιμὸς ἢ γυμνότης ἢ κίνδυνος ἢ μάχαιρα” (Ρωμ. 8,35). Πράγματι μπροστά στα όσα περνάει η αγία Κυριακή, ξεχωρίζει για την σταθερότητά της και την άσβεστη αγάπη της για τον Λυτρωτή Κύριο.

Είναι συγκλονιστικό! Βλέπει τους γονείς της να τους αποκεφαλίζουν και εκείνη δεν κάμπτεται ούτε λεπτό. Την ίδια την υποβάλλουν σε φρικτά βασανιστήρια και εκείνη οπλίζεται με περισσότερο
θάρρος, σηκώνοντας αγόγγυστα τον δικό της μαρτυρικό σταυρό. Ενώ ο τύραννος

Μαξιμιανός προσπαθεί να την κάνει να λυγίσει, εκείνη με όλη τη δύναμη της ψυχή της του απαντάει: "Μην
προσπαθείς να με δελεάσεις. Μην με απειλείς.

Δεν θα με κερδίσεις, ούτε με τις υποσχέσεις σου, ούτε με τον φόβο. Είναι ο Θεός μαζί μου και νοιώθω αήττητη." Εδώ φαίνεται η πίστη και το ανδρείο φρόνημα της αγίας μεγαλομάρτυρος Κυριακής. Οι άγιοι μάρτυρες μπορεί να ήταν άνθρωποι, πλημμυρισμένοι από ποικίλα συναισθήματα μέσα τους, όμως μέχρι τέλους έδωσαν την αληθινή μαρτυρία Ιησού Χριστού.

Και αυτό το συγκλονιστικό στοιχείο της ακλόνητης χριστιανικής ομολογίας μέχρι και την ώρα του θανάτου, το συναντά κανείς και στην αγία μεγαλομάρτυρα Κυριακή. Βλέποντας ο έπαρχος την
προσήλωσή της στα χριστιανικά της “πιστεύω”, προβληματίζονταν με ποιό τρόπο να την θανατώσει. Τότε η αγία χωρίς φόβο και τρόμο του διακήρυξε ότι: " Θα πεθάνω, όχι όπως εσύ θέλεις, αλλά όπως ο Θεός εγκρίνει, στον οποίο ανήκει και το σώμα μου και η ψυχή μου!" Και όντως, ενώ ετοιμάζονταν ο δήμιος να την αποκεφαλίσει, η θαυμαστή μάρτυρας παρέδωσε το πνεύμα της στον επουράνιο Νυμφίο. Υπερίσχυσε ο Θεός έναντι του θελήματος του βάναυσου και αδίστακτου έπαρχου!

Αναμφισβήτητα, η αγία Κυριακή έρχεται και μας διδάσκει: "Ἡ τελεία ἀγάπη ἔξω βάλλει τὸν φόβον"(Α΄ Ιωαν. δ΄, 18). Ακόμη κι ο φόβος του θανάτου γίνεται πόθος θανάτου στον μάρτυρα του Χριστού. Διότι ο θάνατος δεν είναι το τέλος, αλλά η αρχή της αιωνιότητας, η επίτευξη της συνάντησης του πιστού με τον Νυμφίο της ψυχής του. Και ίσως αυτή η πρόταση προβληματίσει τον σύγχρονο άνθρωπο, ο οποίος διαρκώς μόνο αναπνέει και ζει για το παρόν, αμφισβητώντας και ίσως μη προσδοκώντας το "αιώνιο μέλλον.

Σήμερα ο άνθρωπος φοβάται για την ύπαρξη του, όταν η εγκληματικότητα οργιάζει και η τρομοκρατία υπερβαίνει κάθε αίσθηση λογικής ευταξίας και ευνομίας. Ο άνθρωπος φοβάται για την
εργασία του, όταν η αβεβαιότητα και η ανεργία είναι ειδοποιά στοιχεία της καθημερινότητάς μας.

Ο άνθρωπος φοβάται να προχωρήσει στην δημιουργία οικογένειας, όταν ο γάμος διέρχεται κρίση μέσα στο κοινωνικό γίγνεσθαι. Ο άνθρωπος φοβάται για ενδεχόμενη ασθένεια στη ζωή του, όταν
θεωρεί πως αυτή θα τον οδηγήσει στον αβάστακτο πόνο και σε μια ατελείωτη φθορά! Τέλος ο άνθρωπος φοβάται τον πιο αδυσώπητο εχθρό του, τον θάνατο, αφού πιστεύει πως μ' αυτόν "τα πάντα τελειώνουν.

Κι όμως η αγία Κυριακή μας φωνάζει πως η λύτρωση του ανθρωπίνου γένους ενυπάρχει στην θυσιαστική αγάπη του Χριστού. Όλα διαλύονται, όταν κάποιος ευθυγραμμίζεται με την ευαγγελική
οδό. Όλα εξαφανίζονται, όταν κάποιος δίνεται ολοκληρωτικά στην μυστηριακή ζωή της Εκκλησίας μας. Όλα αφανίζονται, όταν κάποιος τη ζωή του την εναρμονίζει με τη ζωή Εκείνου! Ο άγιος Λουκάς, ο Ιατρός και αρχιεπίσκοπος Συμφερουπόλεως, έγραφε κάποτε: " Στον φόβο υπάρχει τυραννία.

Ο φόβος εμποδίζει τους ανθρώπους να ζούνε. Τους καταδιώκει. Ο φόβος βασανίζει όλους εκείνους στους οποίους δεν υπάρχει η αγάπη του Θεού. Γιατί η αγάπη του Χριστού είναι θάρρος, ειρήνη και δικαιοσύνη!" Είθε, λοιπόν να διακρινόμαστε για την αφοβία μας και την ακράδαντη εμπιστοσύνη μας στον Ουράνιο Πατέρα μας. Αμήν!